

ПОСТАТІ, ПОДІЇ, ПОВІДОМЛЕННЯ

ДО ЮВІЛЕЮ ГЕОРГІЯ ІЛЛІЧА РУДЬКА

24 березня минуло 70 літ від дня народження відомого українського вченого - доктора геолого-мінералогічних наук, доктора географічних наук, доктора технічних наук, професора, академіка Академії наук Вищої школи України, академіка Академії гірничих наук України, завідувача кафедри екології, екологічного контролю та аудиту Державної Екологічної Академії післядипломної освіти та управління Міністерства екології та природних ресурсів України, Голови Державної комісії України по запасах корисних копалин Георгія Ілліча Рудька.

Георгій Ілліч народився 1952 р. у с. Шуга Надимського району Тюменської області (Росія). У 1974 р. закінчив геологічний факультет Львівського державного університету ім. І. Я. Франка. Направлений за розподілом у Західно--Сибірське територіальне геологічне управління «Зап-сібгеология», де вивчав можливості комплексного використання мінеральної сировини соляних озер Західного Сибіру. Пізніше працював у польових геологічних експедиціях на Алтаї, в Східному Сибіру, Карпатському та інших регіонах України, на Кавказі (Вірменія, Грузія, Чечня), Середній Азії (Узбекистан, Таджикистан), Казахстані. Брав участь у розвідці промислових родовищ корисних копалин в Україні та Росії. Виробничий стаж – 41 рік, із них 19 років – польовий.

У 1978 р. повернувся в Україну, без відриву від виробництва закінчив географічний факультет Чернівецького державного університету (1984) та аспірантуру Пермського університету. У Москві захистив кандидатську дисертацію «Геодинаміка та прогноз зсувів у межах Південно-Східного Передкарпаття». Провів аналогічні дослідження у Карпатському регіоні, у 1992 р. захистив докторську дисертацію («Геодинаміка і прогноз небезпечних геологічних процесів Карпатського регіону»). Очолював геолого-екологічний центр Державного геологічного підприємства «Західукргеологія». У 1996 р. захистив другу докторську дисертацію за результатами експедицій на Кавказі та Середній Азії («Інженерно-геоморфологічний аналіз рельєфотворчих процесів (на прикладі Карпатського, Кримського та Кавказького регіонів»). У 2005 році захистив третю докторську дисертацію за спеціальністю «Екологічна безпека» («Екологічна безпека техноприродних геосистем (наукові та методичні основи)»). У ній розроблена методологія важливої проблеми шляхом наукового обґрунтування екологічної безпеки техноприродних геосистем в межах відповідних типів геологічного середовища для вирішення оптимізаційних завдань технічного та технологічного напрямків. На основі запропонованих теоретичних засад вирішені технічні та технологічні завдання по визначенню екологічної безпеки техноприродних геосистем для геодинамічних процесів платформного і гірсько-складчастого типів геологічного середовища (ендогенні та екзогенні процеси). З 1995 р. Георгій Ілліч розвиває новий науковий напрям — медичну геологію, здійснив вагомий внесок у вивчення впливу геологічного та суміжного середовищ на здоров'я населення, розробив основи методичного оцінювання ресурсного потенціалу територій. Опрацював систему прогнозування інженерного захисту території будь-якого регіону України від катастроф і небезпечних геологічних процесів.

У 1996 р. заснував та очолив кафедру екологічної та інженерної геології і гідрогеології геологічного факультету Львівського національного університету імені Івана Франка. З 2000 р. — головний науковий співробітник Інституту геологічних наук НАН

України. У 2001–2004 рр. — начальник управління гідрогеологічних та інженерно-геологічних робіт НАК «Надра України». З 2004 р. очолює Державну комісію України по запасах корисних копалин. За ініціативи Георгія Ілліча у 2006 р. створено кафедру геолого-економічної експертизи мінеральної сировини як структурний підрозділ Інституту професійного розвитку «Надра». У 2009 р. очолив кафедру економічної геології ВНЗ «Інститут Тутковського».

Представник України у Спеціалізованій Групі Експертів ЄЕК ООН з гармонізації термінології щодо запасів і ресурсів корисних копалин. Постійно співпрацює з міжнародними та національними організаціями, серед яких Товариство нафтових інженерів (SPE), Організація країн-експортерів нафти (ОПЕС), Міжнародна агенція з атомної енергії (ІАЕА) та ін. Почесний розвідник надр України (2006). Лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки (2015). Нагороджений медаллю В.І. Лучицького, медаллю Л.І. Лутугіна, відзнакою МНС України. Працював на професорських посадах за сумісництвом у Чернівецькому, Львівському, Київському національних університетах, Івано-Франківському національному технічному університеті нафти і газу, Національному транспортному університеті.

У колі наукових інтересів ювіляра — геологія родовищ корисних копалин; інженерна, медична, економічна, екологічна геологія; геоморфологія, геоекологія.

Георгій Іванович - автор понад 550 наукових праць, із них 63 монографій, 15 підручників для вузів, 20 препринтів і брошур, більш як 40 методичних розробок та інструкцій ДКЗ. Під його керівництвом захищено 2 докторські та 7 кандидатських дисертацій. За його керівництвом та безпосередньої участі виконано геолого-економічну оцінку 2700 родовищ корисних копалин України.

Мені поталанило познайомитись з Георгієм Іллічем ще у студентські роки, підчас проживання у знаменитому 7 гуртожитку геологічного факультету Львівського університету на цокольному поверсі, де традиційно селили студентів-геологів. Він тоді, окрім відмінного навчання, займався боксом і культуризмом й досяг у цих царинах помітних успіхів. Виділявся серед наших співмешканців атлетичною статуєю, а ще товарицькістю й доброзичливістю. Часто приходив у нашу кімнату до свого однокурсника, невеличкого на зріст, передчасно померлого Юрія Грещука. У нас збереглися дружні стосунки донині. Георгій Ілліч опонував мені на захисті докторської дисертації у Львівському університеті, регулярно надсилає свої численні монографії, за що йому велика вдячність. Тож з роси й води Вам, шановний ювіляре! Нових творчих успіхів на науковій ниві, здоров'я й мирного неба!

проф. Сивий М.Я. та колектив редколегії часопису